

ความรู้และเจตคติของราษฎรบ้านแกน้อยเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ต้นน้ำลำธาร
ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำแม่ป๋าม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
KNOWLEDGE AND ATTITUDE OF BAN KAENOI PEOPLE TOWARDS
WATERSHED MANAGEMENT METHODS IN MAEPAM
WATERSHED MANAGEMENT UNIT AREA,
CHIANGDAO DISTRICT, CHIANGMAI

นายคณิง รพีทัศนพงศ์

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการเกษตรและป่าไม้

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2541

บทคัดย่อ

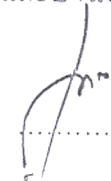
ชื่อเรื่อง ความรู้และเจตคติของราษฎรบ้านแกน้อยเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่
ต้นน้ำลำธาร ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำแม่ป๋าม อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย นายคณิ่ง รพีทัศน์พงศ์

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการเกษตรและป่าไม้)

สาขาวิชา บริหารการเกษตรและป่าไม้

ประธานกรรมการที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช)
21 11 254

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความรู้และเจตคติของราษฎรบ้านแกน้อยเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำแม่ป๋าม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูลคือหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่ในบ้านแกน้อย จำนวนทั้งสิ้น 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสัมภาษณ์โครงสร้างแน่นอน (structured interview schedule) ที่ผ่านการทดสอบความตรง ความเที่ยง และความเป็นปรนัยแล้ว การรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2540 แล้วนำข้อมูลที่ได้อ้อมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่าผู้ให้ข้อมูลประกอบไปด้วยเผ่าจีนฮ่อ เผ่ามูเซอแดง เผ่ามูเซอดำ และเผ่าไทยใหญ่ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 38 ปี และได้แต่งงานแล้ว มีรายได้เฉลี่ยครอบครัวละ 29,376 บาทต่อปี ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา ให้ข้อมูลประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 33 ไร่ กลุ่มที่ครอบครองพื้นที่อยู่ระหว่าง -20 ไร่ มีจำนวนมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการอบรมหรือดูงานทางด้านอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยปรึกษาหารือกับ

4)

เจ้าหน้าที่ป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป่าไม้และที่ดินทำกิน จำนวน ครั้งต่อปี และผู้ให้
ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มใด

ความรู้และเจตคติของราษฎรบ้านแกน้อยเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ต้นน้ำ
ลำธาร ผลการวิจัยพบว่า ความรู้และเจตคติของราษฎรบ้านแกน้อยเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่
ต้นน้ำลำธารอยู่ในระดับดี และไม่แตกต่างกันระหว่างราษฎรเผ่าจีนฮ่อ เผ่ามูเซอแดง และ
เผ่าไทยใหญ่ สำหรับเผ่ามูเซอดำมีเจตคติในระดับปานกลาง

ABSTRACT

Title Knowledge and Attitude of Ban Kaenoi People Toward: Watershed Management Methods in Maepam Watershed Management Unit Area Chiangdao District, Chiang Mai

By Khanung Rapeetasanapon

Degree Master of Science (Agriculture and Forestry Administration)

Major Field Agriculture and Forestry Administration

Chairman Special Problem Advisory Board

(Associate Professor Dr. Thep Pongparnich)

31 July 1998

The objectives of this research were to study knowledge and attitude of Ban Kaenoi people towards watershed management methods in Maepam Watershed Management Unit area. The population of the study were 222 family leaders in Ban Kaenoi area. The data were collected by means of pre-tested structured interview schedule during November 1997 and analyzed by SPSS/PC⁺ program.

The findings are as follows

The respondents composed of several ethnic groups, i.e. Chinese, Red Lahu, Black Lahu and Thai. Most of them were married Buddhist males with an average age of 38 years old and income of 29,376 Baht per year. They had average agriculture land of 33 rai. Most of them had 1-20 rai and had no education information solely from the forest officer. Most of them were neither trained nor arranged for study tour on forest resources conservation. Most of them were

not enlisted to any organization. They had a short meeting with forest officer once a year on land and forest conservation.

Ban Kaenoi people demonstrated a high level of knowledge in watershed management methods across all ethnic group. Chinese, Red Lahu and Tai groups indicated a good attitude while Black Lahu had only intermediate level of attitude towards watershed management methods.